

Briselē, 2017. gada 4. oktobrī
(OR. en)

12882/17

Starpiestāžu lieta:
2017/0251 (CNS)

FISC 213
ECOFIN 788
IA 151

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2017. gada 4. oktobris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2017) 569 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES DIREKTĪVA, ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2017) 569 *final*.

Pielikumā: COM(2017) 569 *final*

Briselē, 4.10.2017.
COM(2017) 569 final

2017/0251 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm

{SWD(2017) 325 final}
{SWD(2017) 326 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Netiešos patēriņa nodokļus starptautiskā līmenī reglamentē pamatprincips par nodokļu uzlikšanu galamērķa valstī. Citiem vārdiem sakot, nodokļus iekasē valstī, kurā preces un pakalpojumi tiek patērēti.

Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) ir Eiropā visilgāk pastāvošais patēriņa nodoklis. 1967. gadā tika pausta apņemšanās izveidot galīgu PVN sistēmu, kas Eiropas Kopienas teritorijā darbotos tāpat kā vienas valsts teritorijā¹. Lai īstenotu vajadzību atcelt fiskālās robežas starp dalībvalstīm līdz 1992. gada beigām, bija nepieciešams pārskatīt veidu, kādā Eiropas Kopienā tika aplikta ar nodokli preču tirdzniecība. Mērķis bija panākt, ka preces tiek apliktas ar nodokli izcelsmes valstī, lai tādi paši nosacījumi, kādi attiecas uz iekšzemes tirdzniecību, attiektos arī uz Kopienas iekšējo tirdzniecību, pilnībā atspoguļojot ideju par patiesu iekšējo tirgu.

Tā kā politiskie un tehniskie nosacījumi šādai sistēmai vēl nebija pietiekami izstrādāti, tika pieņemts PVN pārejas režīms². Šis režīms, ciktāl tas attiecas uz darījumiem ar precēm starp uzņēmumiem (B2B), preču pārrobežu apriņķi sadala divos atšķirīgos darījumos: piegāde, kas atbrīvota no nodokļa preču nosūtīšanas dalībvalstī, un preču iegāde Kopienas iekšienē, ko aplik ar nodokli galamērķa dalībvalstī. Šie noteikumi tika uzskatīti par pagaidu noteikumiem, un tie nav bez trūkumiem, jo atļauja iegādāties preces, nemaksājot PVN, palielina krāpšanas iespējas, savukārt sistēmas sarežģītība nav labvēlīga pārrobežu tirdzniecībai. Tomēr šis pārejas režīms vēl joprojām ir spēkā – vairāk nekā 20 gadus pēc tā pieņemšanas.

Pēc plašām publiskajām debatēm, kas 2011. gada 6. decembrī tika sāktas saistībā ar apspriešanos par *Zaļo grāmatu par PVN nākotni*³ (Zaļā grāmata), Komisija pieņēma paziņojumu *par PVN nākotni “Ceļā uz vienkāršāku, stabilāku un efektīvāku PVN sistēmu, kas piemērota vienotajam tirgum”*⁴. Šī apspriešanās apliecināja, ka daudzi uzņēmumi uzskata, ka PVN sistēmas sarežģītība, atbilstības nodrošināšanas papildu izmaksas un tiesiskā nenoteiktība bieži vien tiem liedz iesaistīties pārrobežu darbībās un izmantot vienotā tirgus sniegtās priekšrocības. Tā arī deva iespēju pārbaudīt, vai 1967. gada apņemšanās vēl ir spēkā.

Diskusijas ar dalībvalstīm apliecināja, ka mērķis par nodokļa uzlikšanu izcelsmes dalībvalstī joprojām ir politiski nesasniedzams, un Padome to apstiprināja 2012. gada maijā⁵. Arī Eiropas

¹ Padomes Pirmā direktīva 67/227/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu. Padomes Otrā direktīva 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība.

² Padomes Direktīva 91/680/EEK (1991. gada 16. decembris), kas papildina pievienotās vērtības nodokļu kopējo sistēmu un groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā atcelt fiskālās robežas (OV L 376, 31.12.1991., 1. lpp.).

³ COM(2010) 695, Komisijas dienestu darba dokuments, SEC(2010) 1455, 1.12.2010.

⁴ COM(2011) 851, 6.12.2011.

⁵ Padomes secinājumi par PVN nākotni — Ekonomikas un finanšu lietu padomes 3167. sanāksme Briselē, 2012. gada 15. maijā (skat. it īpaši B.4 punktu)
http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ecofin/130257.pdf

Parlaments⁶ un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja⁷ atzina šo bezizejas situāciju un puda atbalstu reālistiskam risinājumam, proti, jaunai PVN sistēmai, kas balstīta uz principu par aplikšanu ar nodokli galamērķa valstī.

Pēc tam, kad tika pieņemts iepriekš minētais paziņojums, Komisija uzsāka plašu un pārredzamu dialogu ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, lai sīki izpētītu dažādos iespējamajos veidos, kā īstenot galamērķa valsts principu. Galvenā ideja šajā saistībā bija tāda, ka saimnieciskajai darbībai visā Eiropas Savienībā (turpmāk “Savienība” vai “ES”) vajadzētu būt tikpat vienkāršai un drošai kā darījumiem iekšzemes tirgū atsevišķā valstī. Minētais dialogs notika jo īpaši ar PVN nākotnes darba grupas⁸ un PVN ekspertu grupas⁹ starpniecību.

Pēc šā darba Komisija 2016. gada 7. aprīlī pieņēma rīcības plānu PVN jomā “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu”¹⁰ (rīcības plāns PVN jomā). Komisija cita starpā paziņoja, ka tā plāno pieņemt galīgu PVN sistēmu pārrobežu tirdzniecībai Savienībā, pamatojoties uz principu par nodokļa uzlikšanu preču galamērķa dalībvalstī, lai radītu stabilu un vienotu Eiropas PVN zonu. Tiesību akta priekšlikums par šādu vienkāršāku un no krāpšanas pasargātu galīgu PVN sistēmu pārrobežu tirdzniecībai Savienībā tika iekļauts Komisijas 2017. gada darba programmā¹¹.

2016. gada 25. maija secinājumos¹² Padome ņēma vērā punktus, ko Komisija noteikusi savā rīcības plānā PVN jomā attiecībā uz turpmāko virzību uz galīgo PVN sistēmu, kā arī Komisijas nodomu kā pirmo soli 2017. gadā iesniegt tiesību akta priekšlikumu par galīgo PVN sistēmu uzņēmumu savstarpējai (B2B) pārrobežu tirdzniecībai. Tā arī atkārtoti puda savu viedokli, ka princips “nodokļa uzlikšana piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu izcelsmes dalībvalstī” būtu jāaizstāj ar principu “nodokļa uzlikšana preču galamērķa dalībvalstī”. Arī Eiropas Parlaments atzinīgi novērtēja Komisijas ieceri līdz 2017. gadam nākt klajā ar priekšlikumu par galīgas PVN sistēmas izveidi, kura būtu vienkārša, taisnīga, stabila, efektīva un pieļautu mazāk krāpšanas iespēju¹³.

⁶ Eiropas Parlamenta 2011. gada 13. oktobra rezolūcija par PVN nākotni (P7_TA(2011)0436) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=LV&reference=P7-TA-2011-0436>

⁷ Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 14. jūlija atzinums par tematu “Zaļā grāmata par PVN nākotni. Virzība uz vienkāršāku, stabilāku un efektīvāku PVN sistēmu”, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=celex:52011AE1168>.

⁸ PVN nākotnes darba grupa nodrošina forumu diskusijām ar PVN jomas delegātiem no dalībvalstu nodokļu administrācijām par Komisijas pirmslikumdošanas posma iniciatīvām un viedokļu apmaiņai par turpmāko PVN tiesību aktu sagatavošanu.

⁹ PVN ekspertu grupas sastāvā ir 40 locekļi: personas ar nepieciešamajām zināšanām PVN jomā un organizācijas, kas jo īpaši pārstāv uzņēmumus, nodokļu speciālistus un akadēmiskās aprindas.

¹⁰ COM(2016) 148 *final*.

¹¹ Komisijas 2017. gada darba programma “Panākot tādu Eiropu, kas aizsargā, dod iespējas un aizstāv”, COM(2016) 710 *final*.

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?qid=1487237841093&uri=CELEX:52016DC0710>

¹² Skat.: <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

¹³ Eiropas Parlamenta 2016. gada 24. novembra rezolūcija par virzību uz galīgu PVN sistēmu un cīņu ar krāpšanu PVN jomā (2016/2033(INI)) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&language=LV&reference=P8-TA-2016-0453>

2016. gada 8. novembra secinājumos¹⁴ Padome norādīja, ka, kamēr Komisija strādā pie galīgās PVN sistēmas Savienības iekšējai tirdzniecībai, būtu jāuzlabo pašreizējā PVN sistēma. Šajā saistībā Padome pieprasīja veikt grozījumus šādās četrās jomās.

- PVN identifikācijas numurs: Padome aicināja Komisiju iesniegt tiesību akta priekšlikumu, kura mērķis ir tāda nodokļa maksātāja vai juridiskas personas, kas nav nodokļa maksātāja, kura iegādājas preces, derīgu PVN identifikācijas numuru, ko piešķirusi dalībvalsts, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, padarīt par papildu materiāltiesisku nosacījumu izņēmuma piemērošanai attiecībā uz preču piegādi Kopienas iekšienē.
- Ķēdes darījumi: Padome aicināja Komisiju ierosināt vienotus kritērijus un pienācīgus legislatīvus uzlabojumus, kuru rezultātā uzlabotos juridiskā noteiktība un PVN noteikumu piemērošanas saskaņotība, nosakot PVN režīmu ķēdes darījumiem, tostarp trīspusējiem darījumiem.
- Preču piegāde saņēmējam uz noliktavu: Padome aicināja Komisiju ierosināt grozījumus pašreiz spēkā esošajos PVN noteikumos, lai pārrobežu tirdzniecības ietvaros ļautu vienkāršot un vienādi piemērot režīmu attiecībā uz preču piegādi saņēmējam uz noliktavu. Šajā saistībā jēdziens “preču piegāde saņēmējam uz noliktavu” attiecas uz situāciju, kad tirgotājs pārvieto preces uz noliktavu, kur tās ir pieejamas zināmam pircējam citā dalībvalstī, un pircējs kļūst par šo preču īpašnieku brīdī, kad preces tiek izņemtas no noliktavas.
- Pierādījums par piegādi Kopienas iekšienē: Padome aicināja Komisiju izpētīt iespējas izveidot ieteikto kritēriju kopīgu satvaru attiecībā uz dokumentāriem pierādījumiem, kas nepieciešami, lai pieprasītu atbrīvojumu no nodokļa par piegādēm Kopienas iekšienē.

Lai izpildītu Padomes lūgumu, ir ierosināti PVN direktīvas¹⁵ grozījumi pirmajās trīs jomās. Ceturtajai jomai ir nepieciešami PVN īstenošanas regulas¹⁶ grozījumi, tādējādi uz to attiecas atsevišķs priekšlikums.

Turklāt ar šo priekšlikumu tiek noteikti galīgās sistēmas B2B tirdzniecībai Savienības iekšienē pamatprincipi. Gaidāmajā priekšlikumā 2018. gadā būs izklāstīti sīki izstrādāti tehniskie noteikumi, kas paredzēti, lai faktiski īstenotu šos pamatprincipus. Tādējādi pirmais likumdošanas pasākums saistībā ar galīgo PVN sistēmu, par ko tika paziņots rīcības plānā

¹⁴ Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumi par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem (Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. gada 9. novembris). <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14257-2016-INIT/lv/pdf>

¹⁵ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

¹⁶ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādāta versija) (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

PVN jomā¹⁷, ietver divus apakšposmus: viens ir iekļauts šajā priekšlikumā un ietver iepriekš minētos pamatprincipus un otrs tiks īstenots 2018. gadā¹⁸.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Galīgas sistēmas ieviešana attiecībā uz preču piegādēm Savienības iekšienē ir viena no galvenajām daļām rīcības plānā PVN jomā. Šis priekšlikums ir solis uz priekšu, lai pārejas režīmu, ko piemēro kopš 1993. gada 1. janvāra, aizstātu ar galīgu PVN sistēmu tirdzniecībai starp uzņēmumiem Savienības iekšienē, saskaņā ar kuru iekšzemes darījumiem un pārrobežu darījumiem ar precēm tiks piemērots vienāds režīms¹⁹. Turklāt šī galīgā PVN sistēma radīs stabilu vienotu Eiropas PVN zonu, kura var veicināt dziļāku un taisnīgāku vienoto tirgu, kas palīdz sekmēt nodarbinātību, izaugsmi, ieguldījumus un konkurētspēju.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Vienkāršas, modernas un no krāpšanas pasargātas PVN sistēmas izveide ir viena no fiskālās politikas prioritātēm, ko Komisija noteikusi 2017. gadam²⁰.

Apkarot krāpšanu PVN jomā, kas tiek īstenota, izmantojot “pazudušā tirgotāja” mehānismu, arī ir viena no Eiropas Savienības noziedzības apkarošanas prioritārajām jomām saskaņā ar Eiropola 2014.–2017. gada politikas ciklu²¹.

Administratīvā sloga samazināšana, jo īpaši MVU, arī ir nozīmīgs mērķis, kas uzsvērts ES izaugsmes stratēģijā²².

Ierosinātā iniciatīva un tās mērķi saskan ar ES MVU politiku, kā izklāstīts Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktā (“Small Business Act”)²³, jo īpaši ar VII principu par to, lai palīdzētu MVU vairāk izmantot vienotā tirgus sniegtās iespējas.

Tā atbilst vienotā tirgus stratēģijai²⁴ un Normatīvās atbilstības un izpildes programmas (*REFIT*) mērķiem.

¹⁷ Rīcības plānā PVN jomā bija paredzēti divi likumdošanas pasākumi saistībā ar galīgās PVN sistēmas ieviešanu. Papildu informāciju par šo likumdošanas pasākumu saturu skatīt rīcības plāna PVN jomā 4. punkta divās pēdējās daļās.

¹⁸ Galīgās PVN sistēmas ieviešanas secīgo pasākumu un apakšposmu sīks apraksts ir pieejams Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par pēcpasākumiem attiecībā uz rīcības plānu PVN jomā “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu” (COM(2017) [...]).

¹⁹ Lai gan patlaban tas nav darba pie galīgās PVN sistēmas priekšplānā, nākotnē varētu būt nepieciešams izvērtēt konkrētas muitas procedūras (piemēram, CP 42), lai nodrošinātu, ka šis princips tiek saskaņoti piemērots kopā ar importa/eksporta shēmām.

²⁰ 2017. gada izaugsmes pētījums; skat.: https://ec.europa.eu/info/publications/2017-european-semester-annual-growth-survey_en

²¹ *EMPACT* prioritātes

²² “Eiropa 2020” – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei; skat.:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:2020:FIN:LV:PDF>

²³ Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Vispirms domāt par mazākajiem”. Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “Small Business Act” (COM(2008) 394 galīgā redakcija).

²⁴ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai”, COM(2015) 550 *final*.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Ar šo direktīvu tiek grozīta PVN direktīva, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 113. pantu. Šajā pantā paredzēts, ka Padome saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, ar vienprātīgu lēmumu pieņem noteikumus par dalībvalstu noteikumu saskaņošanu netiešo nodokļu jomā.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 3. punktā, Savienības līmeņa darbības var veikt tikai tad, ja dalībvalstis pašas nevar pietiekami labi īstenot paredzētos mērķus un tādējādi ierosināto darbību mēroga vai ietekmes dēļ tie ir labāk sasniedzami ES līmenī.

PVN noteikumus attiecībā uz pārrobežu tirdzniecību Savienības iekšienē to būtības dēļ nevar izlemt atsevišķas dalībvalstis, jo neizbēgami ir iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts. Turklāt PVN ir nodoklis, kas tiek saskaņots Savienības līmenī, un tādēļ jebkurai iniciatīvai ieviest galīgo PVN sistēmu pārrobežu preču piegādēm ir nepieciešams Komisijas priekšlikums par PVN direktīvas grozīšanu.

Dalībvalstis vienprātīgi ir lūgušas izstrādāt noteikumus, kas paredzēti, lai saskaņotu un vienkāršotu pašreizējās PVN sistēmas noteikumus, un kas ir iekļauti šajā priekšlikumā; tas liecina, ka rīcība Savienības līmenī varētu būt efektīvāka, jo rīcība valsts līmenī nav izrādījusies pietiekami sekmīga.

• Proporcionalitāte

Priekšlikums, ciktāl tas attiecas uz galīgās sistēmas ieviešanu tirdzniecībai starp uzņēmumiem (*B2B*) Savienības iekšienē, ir saskaņā ar proporcionalitātes principu, proti, tas paredz tikai tos pasākumus, kas ir nepieciešami Līgumu mērķu — jo īpaši, netraucētas iekšējā tirgus darbības — sasniegšanai. Tāpat kā attiecībā uz subsidiaritātes testu dalībvalstīs nav iespējams risināt tādas problēmas kā krāpšana un sarežģītība bez PVN direktīvas grozījumu priekšlikuma.

Ierosinātie uzlabojumi pašreizējā sistēmā ir vērsti tikai uz ierobežotu skaitu PVN noteikumu, kurus ir izrādījušies grūti piemērot sistemātiskā un vienotā veidā un kuri ir radījuši problēmas nodokļa maksātājiem.

• Instrumenta izvēle

Tiek ierosināta direktīva, ar ko groza PVN direktīvu.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• *Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude

2011. gadā ārējs konsultants veica retrospektīvu izvērtējumu par Savienības PVN sistēmas elementiem, un tā atzinumi tika izmantoti par pamatu pašreizējās PVN sistēmas izskatīšanā²⁵.

²⁵ Fiskālo pētījumu institūts (projekta vadītājs), 2011.g., ES PVN sistēmas elementu retrospektīvs izvērtējums:

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Eiropas Komisija 2011. gada 6. maijā rīkoja konferenci Milānā, kas bija daļa no apspriešanās procesa par Zaļo grāmatu. Tā pulcēja politikas veidotājus, ekspertus, uzņēmumus un citas ieinteresētās personas, kā arī plašu sabiedrību no visas Eiropas un ārpus tās²⁶. Atklāta sabiedriskā apspriešana par Zaļo grāmatu, kuras ietvaros tika saņemtas aptuveni 1700 atsauksmes, sniedza Komisijai skaidru izpratni par problēmām un to iespējamajiem risinājumiem.

Pēc Zaļās grāmatas publicēšanas Komisija izveidoja divas darba grupas diskusijām tehniskā līmenī: PVN nākotnes darba grupu (*GFV*) un PVN ekspertu grupu (*VEG*). Kopumā notika 12 *GFV* sanāksmes un 14 *VEG* sanāksmes, kurās tika apspriesti dažādi jautājumi saistībā ar galīgo PVN sistēmu B2B tirdzniecībai Savienības iekšienē, kā arī pašreizējās sistēmas uzlabojumi. Tika izveidotas jauktas apakšgrupas, kuru sastāvā bija gan *GFV*, gan *VEG* locekļi, lai kopīgi apspriestu konkrētus tematus. Turklāt 2015. gadā Vīnē tika rīkots *Fiscalis*²⁷ seminārs, kas pulcēja gan *GFV*, gan *VEG* locekļus. ES PVN foruma²⁸ ietvaros tika izveidota cita jaukta apakšgrupa – diskusiju platforma, kurā tiek uzņemumi un PVN iestādes, lai apspriestu to, kā praksē var uzlabot PVN jomas tiesību aktu īstenošanu.

Visbeidzot, laikposmā no 2016. gada 20. decembra līdz 2017. gada 20. martam tika rīkota sabiedriskā apspriešana par galīgo sistēmu tirdzniecībai Savienības iekšienē, kā rezultātā tika saņemta 121 atsauksme²⁹. Mērķis bija uzzināt visu ieinteresēto personu viedokli par pašreizējā PVN pārejas režīma darbību, iespējamiem šā pārejas režīma īstermiņa uzlabojumiem, ko pieprasījusi Padome, un galīgās PVN sistēmas, kas balstīta uz principu par aplikšanu ar nodokli galamērķa valstī, ieviešanu.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Saistībā ar galīgās PVN sistēmas iespējām šādi pētījumi ir snieguši detalizētu analīzi par aktuālajām problēmām un to iespējamiem risinājumiem:

- pētījums par to, kā pašreizējais princips par *B2B* pakalpojumu sniegšanas vietu tiek piemērots *B2B* preču piegādēm³⁰;
- ekonomikas pētījums par PVN iekasēšanu attiecībā uz preču un pakalpojumu piegādēm ES iekšienē³¹;
- “galamērķa principa” piemērošana *B2B* preču piegādēm ES iekšienē³²;

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

²⁶ Plašāka informācija: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/action-plan-vat/communication-future-vat/green-paper_en

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1286/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido rīcības programmu nodokļu sistēmu darbības uzlabošanai Eiropas Savienībā laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ("Fiscalis 2020").

²⁸ Komisijas Lēmums (2012. gada 3. jūlijs) par Eiropas Savienības PVN foruma izveidi, 2012/C198/05 (OV C 198/4, 6.7.2012.).

²⁹ Sabiedriskās apspriešanas rezultātu kopsavilkums: https://ec.europa.eu/taxation_customs/consultations-get-involved/tax-consultations_en

³⁰ PwC, 2012.g.; skat.:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/place_supply_b2b.zip

³¹ CPB (projekta vadītājs), 2013.g.; skat.: <https://circabc.europa.eu/sd/a/60e05641-2653-4ac3-aca2-3060896aa6e3/33-ANN%20-%20Final%20report%20-%20Study%20on%20charging%20VAT%20on%20intra-EU%20supplies%20of%20goods%20and%20services%5B1%5D.pdf>

- pētījums un ziņojumi par PVN iztrūkumu 28 ES dalībvalstīs³³.

- **Ietekmes novērtējums**

Tiek izdarīta atsauce uz atsevišķu ietekmes novērtējumu, kas tika veikts saistībā ar šo priekšlikumu. Saskaņā ar šajā ietekmes novērtējumā izvēlēto risinājumu par EUR 41 miljardu tiktu samazināta pārrobežu krāpšana PVN jomā un par EUR 1 miljardu – atbilstības nodrošināšanas izmaksas uzņēmumiem.

Priekšlikuma ietekmes novērtējumu 2017. gada 14. jūlijā izskatīja Regulējuma kontroles padome. Padome sniedza pozitīvu atzinumu par priekšlikumu, kā arī dažus ieteikumus, jo īpaši par priekšlikuma saikni ar citiem rīcības plāna PVN jomā elementiem, nepieciešamību pēc pakāpeniskas pieejas un jēdzienu “sertificēts nodokļa maksātājs”, kas tika ņemti vērā. Padomes atzinums un ieteikumi ir iekļauti 1. pielikumā Komisijas dienestu darba dokumentam par ietekmes novērtējumu, kas pievienots šim priekšlikumam.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz Savienības budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Konkrēto priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

Sertificēts nodokļa maksātājs: 13.a pants (jauns)

Ar šo noteikumu tiek ieviests jēdziens “sertificēts nodokļa maksātājs”.

Parasti nodokļa maksātāji tiek identificēti PVN nolūkā, izmantojot PVN identifikācijas numuru. Piešķirot šādu numuru, šobrīd netiek nošķirti uzticami un mazāk uzticami nodokļa maksātāji. Attiecībā uz identifikāciju PVN noteikumi vienādi tiek piemēroti abām kategorijām.

Jēdziens “sertificēts nodokļa maksātājs” nodrošina apliecinājumu, ka kādu konkrētu uzņēmumu kopumā var uzskatīt par uzticamu nodokļa maksātāju. Šis jēdziens ir svarīgs, jo daži vienkāršošanas noteikumi, kas varētu būt pakļauti krāpniecības riskam, tiks piemēroti tikai gadījumos, kad attiecīgajā darījumā ir iesaistīts sertificēts nodokļa maksātājs.

Turklāt jēdziens “sertificēts nodokļa maksātājs” būs viens no galvenajiem elementiem pirmajā posmā galīgās PVN sistēmas ieviešanai attiecībā uz B2B tirdzniecību Savienības iekšienē. Šī galīgā sistēma aizstās pašreizējo pārejas režīmu, kas paredz atbrīvojumu preču piegādēm nosūtītājā dalībvalstī un preču iegādes Kopienas iekšienē aplikšanu ar nodokli galamērķa dalībvalstī, attiecībā uz kuru pircējs ir atbildīgs par PVN nomaksu; tā vietā tiks piemērota vienreizēja nodokļa uzlikšana tādu preču piegādei, kuras PVN nolūkā atrodas galamērķa dalībvalstī (tā sauktā preču piegāde Savienībā). Jēdziens “sertificēts nodokļa maksātājs” ļaus pakāpeniski ieviest galīgo PVN sistēmu, jo šīs sistēmas pirmajā posmā tiks piemērota apgrieztās maksāšanas procedūra (t. i. par PVN nomaksu atbildīgs ir pircējs, nevis

³² EY, 2015.g.; skat.:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/ey_study_destination_principle.pdf

³³ CASE, 2016.g.; skat.: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/2016-09_vat-gap-report_final.pdf

piegādātājs, kas praksē rada līdzīgu situāciju, kāda šobrīd tiek piemērota pārejas režīma ietvaros), ja Savienības iekšējo piegāžu gadījumā pircējs ir sertificēts nodokļa maksātājs³⁴. Pamatojums ir tāds, ka PVN neuzlikšanai par Savienības iekšējām piegādēm sertificētam nodokļa maksātājam nevajadzētu izraisīt krāpšanu, jo sertificēts nodokļa maksātājs pēc definīcijas ir uzticams nodokļa maksātājs.

Šajā noteikumā tiek definēti vispārējie kritēriji, uz kuru pamata dalībvalstis varēs sertificēt nodokļa maksātājus. Pēc šā priekšlikuma pieņemšanas būs jāpieņem Padomes Īstenošanas regula, pamatojoties uz PVN direktīvas 397. pantu, ar mērķi nokārtot praktiskos jautājumus saistībā ar sertificēta nodokļa maksātāja statusu un nodrošināt, ka sertificēta nodokļa maksātāja statusa piešķiršanas un atņemšanas procedūra ir pietiekami saskaņota un standartizēta visā Savienībā, lai nodrošinātu vienkāršu piemērošanu. Ir jāierosina arī grozījumi Regulā par administratīvo sadarbību³⁵, lai sertificēta nodokļa maksātāja statusu varētu integrēt PVN informācijas apmaiņas sistēmā (*VIES*), tādējādi ļaujot gan nodokļu administrācijām, gan uzņēmumiem tiešsaistē pārbaudīt konkrēta uzņēmuma sertificēta nodokļa maksātāja statusu.

Tā kā sertificēta nodokļa maksātāja statuss ietver PVN ziņošanas un maksāšanas pienākumus, personas, kas nav nodokļa maksātājas, nevarēs iegūt šo statusu. Šā paša iemesla dēļ priekšlikums paredz, ka sertificēta nodokļa maksātāja statusu nevarēs iegūt vienotas likmes lauksaimnieki, no nodokļa maksas prasības atbrīvotie MVU, citi nodokļa maksātāji, kas atbrīvoti no nodokļa maksas pienākuma bez atskaitīšanas tiesībām, un neregulārie nodokļa maksātāji. Tomēr ikviens MVU, kas nepiemēro nodokļu atbrīvojuma shēmu, varēs pieteikties sertificēta nodokļa maksātāja statusa iegūšanai ar tādiem pašiem nosacījumiem kā jebkurš cits nodokļa maksātājs. Tādējādi tas atbilst ES MVU politikai, kas izklāstīta Mazās uzņēmējdarbības aktā (*SBA*)³⁶.

Pastāv līdzība starp kritērijiem, ko izmanto sertificēta nodokļa maksātāja statusa piešķiršanai, un kritērijiem, ko piemēro attiecībā uz atzīto uzņēmēju (*AEO*), kā noteikts Savienības Muitas kodeksā (39. pantā). Līdzīgi kritēriji, kas pamatojas uz *AEO* statusu, ir iekļauti arī nesenajā priekšlikumā par PVN e-komercijai³⁷.

Preču piegāde saņēmējam uz noliktavu (*Call-off stock*): 17.a pants (jauns), 243. panta 3. punkts un 262. pants (grozīts)

Preču piegāde saņēmējam uz noliktavu ir shēma, saskaņā ar kuru piegādātājs nodod preces zināmam pircējam, vēl nenododot īpašumtiesības uz precēm. Pircējam ir tiesības izņemt preces no piegādātāja noliktavas pēc saviem ieskatiem, un šajā brīdī uzskata, ka preču piegāde

³⁴ Kā paziņots rīcības plānā PVN jomā galīgās PVN sistēmas turpmākajā otrajā likumdošanas posmā nodokļa uzlikšana attiektos uz visām pārrobežu preču piegādēm un uz visām pārrobežu pakalpojumu sniegšanas situācijām (un tādējādi par PVN nomaksu par visām precēm un pakalpojumiem, kas iegādāti no citām dalībvalstīm, būtu atbildīgs piegādātājs, nevis klients), tā lai visām preču un pakalpojumu piegādēm vienotajā tirgū (vai nu iekšzemes, vai pārrobežu mērogā) tiktu piemēroti vienādi noteikumi.

³⁵ Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (pārstrādāta versija) (OV L 268, 12.10.2010., 1. lpp.).

³⁶ Skat. 23. piezīmi.

³⁷ Priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK un Direktīvu 2009/132/EK attiecībā uz konkrētām pievienotās vērtības nodokļa saistībām pakalpojumu sniegšanā un preču tālpārdošanā (COM(2016) 757 *final*, 1.12.2016.; skat. ierosināto Direktīvas 2006/112/EK 369.m panta 1. punkta c) apakšpunktu).

ir notikusi. Valstu iekšējās attiecībās šā modeļa izmantošana nerada īpašas problēmas, bet grūtības rodas tad, ja piegādātājs un pircējs atrodas dažādās dalībvalstīs.

Saskaņā ar pašreiz spēkā esošajiem PVN noteikumiem tiek uzskatīts, ka uzņēmums, kurš savas preces pārvieto uz citu dalībvalsti, lai izveidotu klientam paredzētu noliktavu, ir veicis preču piegādi, kas atbrīvota no PVN nosūtītājā dalībvalstī. Preču ierašanās nozīmē iegādi Kopienas iekšienē, ko veicis preces nosūtītjušais uzņēmums un uz kuru attiecas PVN šajā otrajā dalībvalstī. Uzņēmumam, kurš ir pārvietojis preces, parasti ir jābūt identificētam PVN nolūkā galamērķa dalībvalstī, lai savā PVN deklarācijā varētu deklarēt preču iegādi Kopienas iekšienē. Kad preces tiek izvestas no noliktavas un piegādātas pircējam, notiek otra piegāde, kuras vieta ir tā dalībvalsts, kurā atrodas noliktava.

Lai novērstu grūtības, ko šī situācija var radīt praksē, dažas dalībvalstis piemēro vienkāršošanas pasākumus attiecībā uz šiem darījumiem, turpretim citas to nedara. Šīs atšķirības ir pretrunā PVN noteikumu vienādei piemērošanai vienotajā tirgū.

Ierosinātais risinājums ir uzskatīt, ka noteikumi par preču piegādi saņēmējam uz noliktavu nozīmē vienu vienīgu piegādi nosūtītājā dalībvalstī un preču iegādi Kopienas iekšienē dalībvalstī, kurā atrodas noliktava, ja darījums notiek starp diviem sertificētiem nodokļa maksātājiem. Tas novērsīs nepieciešamību piegādātājam identificēties katrā dalībvalstī, kurā viņš novietojis preces saskaņā ar noteikumiem par preču piegādi saņēmējam uz noliktavu. Tomēr, lai nodrošinātu, ka nodokļu administrācijas pienācīgi uzrauga preces, gan piegādātājam, gan pircējam būs pienākums uzturēt reģistru par saņēmēja noliktavā piegādātām precēm, uz kurām šie noteikumi attiecas. Turklāt piegādātāja kopsavilkuma paziņojumā ir jānorāda to pircēju identitāte, kuriem vēlākā posmā tiks nosūtītas preces saskaņā ar noteikumiem par preču piegādi saņēmējam uz noliktavu.

PVN identifikācijas numurs un atbrīvojums no nodokļa konkrētiem darījumiem Kopienas iekšienē: 138. panta 1. punkts (ar grozījumiem)

Pašreizējā pārejas režīma centrālais elements ir atbrīvojums no PVN par preču piegādi Kopienas iekšienē, kā izklāstīts PVN direktīvas 138. panta 1. punktā. Tajā pašā laikā šis atbrīvojums ir arī tā dēvētās karuseļveida krāpšanas pamatā. Galīgā PVN sistēma pārrobežu tirdzniecībai Savienībā ir paredzēta, lai atrisinātu šo problēmu, tikmēr dalībvalstis ir pieprasījušas pagaidu risinājumus. Jo īpaši tās ir pieprasījušas kā materiāltiesisku nosacījumu PVN direktīvā iekļaut prasību par to, ka pircējam dalībvalstī, kas nav transportēšanas sākumpunkts, ir jābūt derīgam PVN identifikācijas numuram, lai piegādātājam ļautu piemērot atbrīvojumu. Tas pārsniedz pašreizējo situāciju, kurā saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas interpretāciju³⁸ pircēja PVN identifikācijas numurs ir tikai formāls nosacījums tiesībām saņemt atbrīvojumu no nodokļa par piegādi Kopienas iekšienē. Pašlaik tas rada situāciju, kurā, ja šis nosacījums nav ievērots, dalībvalstis var piemērot vienīgi naudas sodus vai administratīvus sodus, nevis liegt pašu atbrīvojumu.

Turklāt pašreizējais pārejas režīms balstās uz piegādātāja pienākumu iesniegt kopsavilkuma paziņojumu (tā dēvēto *VIES* sarakstu, kas ietver pircēja PVN identifikācijas numuru). Tas atkal ir formāls, nevis materiāltiesisks nosacījums attiecībā uz atbrīvojumu. Pateicoties *VIES*

³⁸ 2012. gada 6. septembra spriedums, *Mecsek-Gabona*, C-273/11, ECLI:EU:C:2012:547; 2012. gada 12. septembra spriedums, *VSTR*, C-587/10, ECLI:EU:C:2012:592; 2016. gada 20. oktobra spriedums, *Plöckl*, C-24/15, ECLI:EU:C:2016:791 un 2017. gada 9. februāra spriedums, *Euro-Tyre*, C-21/16, ECLI:EU:C:2017:106.

sistēmai, šī informācija ir pieejama pircēja dalībvalsts nodokļu iestādēm, kuras tādējādi ir informētas par tādu preču ierašanos, uz kurām parasti attiecas ar nodokli apliekama iegāde Kopienas iekšienē. Pircējam šī preču iegāde Kopienas iekšienē ir jādeklarē savā PVN deklarācijā, un nodokļu iestādēm ir iespēja šo deklarāciju salīdzināt ar datiem *VIES* sistēmā. Tādējādi kopš fiskālo robežu atcelšanas un ar to saistītās muitas dokumentācijas izzušanas *VIES* saraksts ir būtisks PVN sistēmas elements.

Bez pareizas informācijas no *VIES* sistēmas dalībvalstu nodokļu iestādes nav pienācīgi informētas par tādu preču ierašanos to teritorijā, kas nav apliktas ar nodokli, un tām ir jāpaļaujas vienīgi uz nodokļa maksātāju deklarācijām. Tomēr, ja attiecībā uz piegādi saraksts nav aizpildīts, var tikt piemērotas sankcijas, bet ne noraidīts atbrīvojums kā tāds.

Tādējādi ierosinātais jaunais 138. panta 1. punkts ietver izmaiņas attiecībā uz šiem diviem aspektiem. Pirmkārt, lai gan pašlaik tiek izdarīta atsauce uz pircēju kā nodokļa maksātāju vai juridisku personu, kas nav nodokļa maksātāja un kas kā tāda rīkojas, kā materiāltiesisks nosacījums atbrīvojuma piemērošanai ir noteikts, ka pircējam ir jābūt identificētam PVN nolūkos dalībvalstī, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkts. Pirms atbrīvojuma piemērošanas preču piegādātājam būs jāpārbauda sava klienta statuss, izmantojot *VIES* sistēmu, kā tas jau notiek tagad. No šī viedokļa raugoties, piegādātājam tas nerada nekādu praktisku atšķirību, bet sekas var būt citādas, jo gadījumā, ja viņa klients nav identificēts, atbrīvojums var tikt noraidīts. Otrkārt, arī pareizi aizpildīts *VIES* saraksts kļūst par materiāltiesisku nosacījumu, kā rezultātā, ja šis nosacījums nav izpildīts, nodokļu administrācija var noraidīt piemēroto atbrīvojumu.

Ķēdes darījumi: 138.a pants (jauns)

Ķēdes darījumi, kas ietilpst šā priekšlikuma darbības jomā, jāsaprot kā vienu un to pašu preču secīgas piegādes, ja uz piegādājamajām precēm attiecas viena Kopienas iekšējā transportēšana starp divām dalībvalstīm. Šādā gadījumā saskaņā ar Tiesas judikatūru³⁹ transports ir attiecināms uz vienu piegādi ķēdes ietvaros, lai noteiktu, kuram darījumam saskaņā ar PVN direktīvas 138. pantu būtu jāpiemēro atbrīvojums no nodokļa par preču piegādēm Kopienas iekšienē. Kā atbrīvojuma nosacījumu šis noteikums paredz, ka preces “nosūta vai transportē pircējs vai cita persona viņa vārdā” no vienas dalībvalsts uz citu. Šajā saistībā dalībvalstis ir lūgušas veikt tiesību aktu uzlabojumus, lai saimnieciskās darbības veicējiem palielinātu juridisko noteiktību tās piegādes noteikšanā darījumu ķēdes ietvaros, uz kuru jāattiecinā preču transportēšana Kopienas iekšienē (piegāde ķēdes ietvaros, kurai tiks piemērots 138. pantā paredzētais atbrīvojums, ar nosacījumu, ka visi citi šā atbrīvojuma nosacījumi ir izpildīti).

Attiecībā uz gadījumiem, kad transportēšanu veic viens no starpniekiem-piegādātājiem ķēdē vai ja transportēšana tiek veikta viņa vārdā, ir ierosināti noteikumi, kas paredz, ka transports tiks attiecināts uz i) piegādi, kas veikta šim starpniekam-piegādātājam, ja PVN nolūkos viņš ir identificēts dalībvalstī, kas nav piegādes dalībvalsts, un ja viņš ir paziņojis savam piegādātājam preču ierašanās dalībvalstī; ii) starpnieka-piegādātāja veiktu piegādi nākamajam saimnieciskās darbības veicējam ķēdē, ja kāds no i) punktā minētajiem diviem nosacījumiem nav izpildīts. Šie noteikumi un tiesiskā noteiktība, ko tie nodrošina, ir piemērojami tikai tad, ja starpnieks-piegādātājs un nodokļa maksātājs, kurš viņam piegādāja preces, abi ir sertificēti nodokļa maksātāji. Šāda veida noteikumi nav vajadzīgi, ja transportēšana tiek veikta pirmā ķēdē esošā piegādātāja vārdā (šajā gadījumā transportēšanu var attiecināt tikai uz pirmo

³⁹ 2006. gada 6. septembra spriedums, *Emag Handel*, C-245/04, ECLI:EU:C:2006:232.

piegādi) vai pēdējā ķēdē esošā nodokļa maksātāja vārdā (tādā gadījumā transportēšanu var attiecināt tikai uz piegādi šim nodokļa maksātājam).

Netiek izslēgts, ka gadījumā, ja ir iesaistīta persona, kas nav sertificēts nodokļa maksātājs, transportēšana varētu tikt attiecināta uz to pašu piegādi. Tomēr šajā gadījumā 138.a pantā ietvertās tiesību normas netiks piemērotas, tādējādi nodokļa maksātājam (tāpat kā saskaņā ar pašreizējiem nosacījumiem) ir jāpierāda, ka transportēšana un atbrīvojums ir saistīti ar konkrēto piegādi.

Galīgā sistēma pārrobežu tirdzniecībai Savienībā: 402. pants (ar grozījumiem) un 403. un 404. pants (svītrots)

Ir ieviesti galīgās sistēmas tirdzniecībai Savienības iekšienē pamatprincipi un noteikti virzieni, kādos jaunā sistēma darbosies. Attiecībā uz šīs konkrētās sistēmas izvēli tiek izdarīta atsauce uz ietekmes novērtējumu, kas pievienots šim priekšlikumam.

Kā jau izskaidrots iepriekš 1. punktā, gaidāmajā priekšlikumā 2018. gadā būs izklāstīti sīki izstrādāti tehniskie noteikumi, lai faktiski īstenotu šos pamatprincipus. Šajā priekšlikumā tiks pilnībā pārskatīta PVN direktīva un aizstāti vai svītroti pašreiz spēkā esošie pārejas režīma panti. Lai nodrošinātu sistēmas pareizu darbību, būs nepieciešami turpmāki grozījumi attiecībā uz administratīvās sadarbības noteikumiem un būtiski IT uzlabojumi.

Ierosinātajā direktīvas 402. pantā tagad ir paredzēts, ka pamatā galīgajai PVN sistēmai pārrobežu tirdzniecībai Savienībā būs princips par nodokļa uzlikšanu preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas galamērķa dalībvalstī. Šajā saistībā iepriekš minētajos sīki izstrādātajos tehniskajos noteikumos tiks ieviests jauns jēdziens attiecībā uz precēm — tā dēvētā “preču piegāde Savienībā”. Paredzēts, ka šī jaunā vienotā nodokļa uzlikšana aizstās pašreizējo sistēmu, kuras pamatā ir no nodokļa atbrīvota piegāde preču nosūtīšanas dalībvalstī un Kopienas iekšienē veiktas preču iegādes aplikšana ar nodokli galamērķa dalībvalstī kā otrs atsevišķs nodokļa uzlikšanas gadījums. Saskaņā ar šo jauno koncepciju “preču piegādes vieta” būs preču ierašanās dalībvalstī.

Turklāt piegādātājs būs atbildīgs par PVN samaksu par šo “preču piegādi Savienībā”, izņemot, ja pircējs ir sertificēts nodokļa maksātājs, — tādā gadījumā sertificētais nodokļa maksātājs atskaitīsies par PVN savā PVN deklarācijā. Ja persona, kas atbildīga par PVN nomaksu, neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā maksājams nodoklis, tā varēs segt deklarēšanas un maksājuma saistības, izmantojot tā dēvēto “vienota kontaktpunkta” sistēmu. Šo sistēmu būs iespējams izmantot arī PVN priekšnodokļa atskaitīšanai.

Lai gan šajā posmā tas vēl nav skaidri noteikts, šī sistēma varētu balstīties vai tai vajadzētu balstīties uz kopsavilkuma paziņojuma (tā dēvētā *VIES* saraksta) atcelšanu, piegādātāja dalībvalsts vispārējo noteikumu par rēķinu piesūtīšanu piemērošanu un atsevišķu noteikumu, kas saistīti ar rēķinu piesūtīšanu (piemēram, par rēķinu izsniegšanas brīdi), nodokļa iekasējamības gadījumu un PVN iekasējamību attiecībā uz preču piegādēm Savienībā, saskaņošanu.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz pievienotās vērtības nodokļa sistēmas atsevišķu noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu un galīgās nodokļa uzlikšanas sistēmas ieviešanu tirdzniecībā starp dalībvalstīm

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) 1967. gadā, kad Padome ar Padomes Direktīvām 67/227/EEK³ un 67/228/EEK⁴ pieņēma kopējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmu, tika pausta apņemšanās izveidot galīgu PVN sistēmu, kas Eiropas Kopienā darbotos tādā pašā veidā, kā tā darbotos vienā dalībvalstī. Tā kā politiskie un tehniskie nosacījumi vēl nebija piemēroti šādai sistēmai, 1992. gada beigās, kad tika atceltas fiskālās robežas starp dalībvalstīm, tika pieņemts PVN pārejas režīms. Pašlaik spēkā esošā Padomes Direktīva 2006/112/EK⁵ paredz, ka šie pārejas noteikumi ir jāaizstāj ar galīgo režīmu.
- (2) Savā rīcības plānā PVN jomā⁶ Komisija paziņoja par nodomu iesniegt priekšlikumu, kurā būtu noteikti principi attiecībā uz galīgu PVN sistēmu dalībvalstu vidū īstenotai pārrobežu tirdzniecībai starp uzņēmumiem (*B2B*), kuras pamatā būtu nodokļa uzlikšana preču pārrobežu piegādēm galamērķa dalībvalstī.
- (3) Tas nozīmē, ka pašreizējā sistēma, kas paredz piegādi, kas ir atbrīvota no nodokļa preču nosūtīšanas dalībvalstī, un preču iegādi Kopienas iekšienē, ko apliek ar nodokli galamērķa dalībvalstī, būtu jāaizstāj ar sistēmu, kas paredz vienu piegādi, ko apliek ar

¹ OV C , , lpp..

² OV C , , lpp..

³ Padomes Pirmā direktīva 67/227/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu (OJV71, 14.4.1967., 1301. lpp.)

⁴ Padomes Otrā direktīva 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība (OV 71, 14.4.1967., 1303. lpp.).

⁵ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

⁶ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par rīcības plānu PVN jomā “Ceļā uz vienotu ES PVN zonu — laiks pieņemt lēmumu” (COM(2016)148 *final*, 7.4.2016.).

nodokli galamērķa dalībvalstī, piemērojot šīs dalībvalsts PVN likmes. Parasti PVN iekasēs piegādātājs, kurš varēs pārbaudīt jebkuras dalībvalsts piemērojamo PVN likmi tiešsaistē, izmantojot tīmekļa portālu. Tomēr, ja persona, kura iegādājas preces, ir sertificēts nodokļa maksātājs (uzticams nodokļa maksātājs, ko par tādu atzinušas dalībvalstis), tiktu piemērota apgrieztās maksāšanas sistēma un sertificētais nodokļa maksātājs būtu atbildīgs par PVN nomaksu par piegādēm Savienībā. Galīgās PVN sistēmas pamatā būs arī koncepcija par uzņēmumiem paredzētu vienotu reģistrācijas sistēmu (vienoto kontaktpunktu), kas ļauj veikt PVN maksājumus un atskaitījumus.

- (4) Šie principi būtu jānosaka direktīvā, un tiem būtu jāaizstāj pašreizējā koncepcija, saskaņā ar kuru galīgais režīms balstās uz nodokļa uzlikšanu izcelsmes dalībvalstī.
- (5) Padome 2016. gada 8. novembra secinājumos⁷ aicināja Komisiju veikt dažus uzlabojumus Savienības PVN noteikumos par pārrobežu darījumiem, proti, attiecībā uz PVN identifikācijas numura nozīmi saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa piegādēm Kopienas iekšienē, noteikumiem par preču piegādi uz saņēmēja noliktavu, ķēdes darījumiem un pierādījumu par transportu atbrīvojuma saņemšanai darījumiem Kopienas iekšienē.
- (6) Ņemot vērā šo lūgumu un faktu, ka būs nepieciešami vairāki gadi, lai īstenotu galīgo PVN sistēmu Savienības iekšējai tirdzniecībai, šie īpašie pasākumi, kas paredzēti, lai saskaņotu un vienkāršotu konkrētus uzņēmumiem paredzētus noteikumus, ir atbilstoši.
- (7) Ir nepieciešams ieviest sertificēta nodokļa maksātāja statusu, lai efektīvi piemērotu uz pārrobežu darījumiem attiecināmo Savienības PVN noteikumu uzlabojumus un pakāpeniski pārietu uz galīgo sistēmu tirdzniecībai Savienības iekšienē.
- (8) Pašreizējā sistēmā netiek nošķirti uzticami un mazāk uzticami nodokļa maksātāji saistībā ar piemērojamajiem PVN noteikumiem. Sertificēta nodokļa maksātāja statusa piešķiršanai, pamatojoties uz konkrētiem objektīviem kritērijiem, vajadzētu nodrošināt šādu uzticamu nodokļa maksātāju identificēšanu. Šis statuss viņiem ļautu gūt labumu no konkrētu krāpšanas ziņā sensitīvu noteikumu piemērošanas, ko nevar piemērot citiem nodokļa maksātājiem.
- (9) Piekļuve sertificēta nodokļa maksātāja statusam būtu jāpiešķir, pamatojoties uz Savienības līmenī saskaņotiem kritērijiem, un tādējādi vienas dalībvalsts izsniegtam sertifikātam vajadzētu būt spēkā visā Savienībā.
- (10) Atsevišķiem nodokļa maksātājiem, uz kuriem attiecas īpaši režīmi, ar kuriem viņi tiek izslēgti no vispārējo PVN noteikumu darbības jomas, vai kuri veic neregulāras saimnieciskās darbības, nebūtu jāpiešķir sertificēta nodokļa maksātāja statuss, ciktāl tas attiecas uz šiem īpašajiem režīmiem vai neregulārām darbībām. Pretējā gadījumā varētu tikt traucēta ierosināto izmaiņu saskanīga piemērošana.
- (11) Preču piegāde saņēmējam uz noliktavu nozīmē situāciju, kad preču transportēšanas uz citu dalībvalsti brīdī piegādātājs jau ir informēts par tā preču pircēja identitāti, kuram preces tiks piegādātas vēlākā posmā un pēc preču ierašanās galamērķa dalībvalstī. Pašlaik tas nozīmē paredzamo piegādi (preču nosūtīšanas dalībvalstī) un paredzamo preču iegādi Kopienas iekšienē (preču ierašanās dalībvalstī), kam seko "iekšzemes" piegāde preču ierašanās dalībvalstī, turklāt piegādātājam ir jābūt identificētam PVN nolūkā šajā dalībvalstī. Lai izvairītos no šādas situācijas, šie darījumi, ja tie notiek

⁷ Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumi par uzlabojumiem spēkā esošajos ES PVN noteikumos attiecībā uz pārrobežu darījumiem (Nr. 14257/16 FISC 190 ECOFIN 1023, 2016. gada 9. novembris).

starp diviem sertificētiem nodokļa maksātājiem, noteiktos apstākļos būtu jāuzskata par tādiem, kas ietver vienu piegādi, kura atbrīvota no nodokļa preču nosūtīšanas dalībvalstī, un vienu iegādi Kopienas iekšienē preču ierašanās dalībvalstī.

- (12) Attiecībā uz PVN identifikācijas numuru saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa par preču piegādi Kopienas iekšējās tirdzniecības ietvaros, tiek ierosināts, ka preču pircēja PVN identifikācijas numura, kuru piešķirusi dalībvalsts, kas nav transportēšanas sākumpunkts, iekļaušanai PVN informācijas apmaiņas sistēmā (*VIES*) un atsaucei uz šo numuru piegādātāja iesniegtajā kopsavilkuma paziņojumā (papildus nosacījumam par preču transportēšanu ārpus piegādes dalībvalsts) būtu jāklūst par materiāltiesiskiem nosacījumiem atbrīvojuma piemērošanai, nevis par formālām prasībām. *VIES* saraksta izveide ir būtiska, lai informētu preču ierašanās dalībvalsti par preču atrašanos tās teritorijā, un tādējādi tas ir svarīgs elements cīņā pret krāpšanu Savienībā.
- (13) Ķēdes darījumi nozīmē secīgas preču piegādes, uz kurām attiecas viena Kopienas iekšējā transportēšana. Preču pārvietošana Kopienas iekšienē būtu jāattiecinā tikai uz vienu no piegādēm, un tikai par šo piegādi būtu jāsaņem atbrīvojums, ko piemēro piegādēm Kopienas iekšienē. Citas piegādes ķēdes ietvaros būtu jāapliek ar nodokli, un to veikšanai varētu būt nepieciešama piegādātāja PVN identifikācija piegādes dalībvalstī. Lai izvairītos no atšķirīgas pieejas dažādās dalībvalstīs, kas var izraisīt nodokļa dubulto uzlikšanu vai nodokļa neuzlikšanu, un lai palielinātu juridisko noteiktību uzņēmējiem, būtu jāievieš vienots noteikums, ka, ja tiek ievēroti konkrēti nosacījumi, preču transportēšana būtu jāattiecinā uz vienu piegādi darījumu ķēdē.
- (14) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot PVN režīma darbību attiecībā uz pārrobežu *B2B* tirdzniecību un noteikt galīgās PVN sistēmas principus, dalībvalstis vienas pašas nevar pietiekami labi īstenot un tādējādi tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas izklāstīts minētajā pantā, šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (15) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁸ dalībvalstis ir apņēmušās paziņojumiem par saviem transponēšanas pasākumiem pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (16) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2006/112/EK,
- IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2006/112/EK groza šādi:

- (1) iekļauj šādu 13.a pantu:

⁸ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

“13.a pants

1. Ikviens nodokļa maksātājs, kuram ir saimnieciskās darbības pastāvīga vieta vai pastāvīga iestāde Kopienā vai, ja saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas vai pastāvīgas iestādes nav, – pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta Kopienā un kurš savas saimnieciskās darbības ietvaros veic vai gatavojas veikt kādu no darījumiem, kas minēti 17.a, 20. un 21. pantā, vai darījumus saskaņā ar 138. pantā minētajiem nosacījumiem, var lūgt nodokļu iestādes tam piešķirt sertificēta nodokļa maksātāja statusu.

Nodokļu iestādes piešķir šo statusu pieteikuma iesniedzējam, ja ir izpildīti 2. punktā noteiktie kritēriji, izņemot, ja pieteikuma iesniedzējs ir izslēgts no šādas sertifikācijas saskaņā ar 3. punkta noteikumiem.

Ja pieteikuma iesniedzējs ir nodokļa maksātājs, kam ir piešķirts atzītā uzņēmēja statuss muitas vajadzībām, 2. punktā izklāstītos kritērijus uzskata par izpildītiem.

2. Lai iegūtu sertificēta nodokļa maksātāja statusu, ir jābūt izpildītiem visiem šiem kritērijiem:

- (a) nav izdarīti nodokļu noteikumu un tiesību aktu muitas jomā nopietni vai atkārtoti pārkāpumi, kā arī nav liecību par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību;
- (b) pieteikuma iesniedzējs ir demonstrējis augsta līmeņa kontroli pār savām darbībām un preču plūsmu, izmantojot komercreģistru un attiecīgos gadījumos pārvaldījumu reģistru pārvaldības sistēmu, kas ļauj veikt pienācīgu nodokļu kontroli, vai izmantojot uzticamu vai sertificētu iekšējās revīzijas izsekojamību;
- (c) pierādījumi par pieteikuma iesniedzēja maksātspēju, ko uzskata par pierādītu tad, ja pieteikuma iesniedzējam ir labs finansiālais stāvoklis, kas ir pietiekams, lai pildītu saistības, ņemot vērā attiecīgā saimnieciskās darbības veida specifiku, vai ja tiek iesniegtas garantijas, ko nodrošinājušas apdrošināšanas iestādes, citas finanšu iestādes vai citas ekonomiskā ziņā uzticamas trešās puses.

3. Šādiem nodokļa maksātājiem nevar piešķirt sertificēta nodokļa maksātāja statusu:

- (a) nodokļa maksātāji, uz kuriem attiecas kopējais vienotas likmes režīms lauksaimniekiem;
- (b) nodokļa maksātāji, uz kuriem attiecas mazo uzņēmumu atbrīvošana no nodokļa saskaņā ar 282. līdz 292. pantu;
- (c) nodokļa maksātāji, kas veic preču piegādes vai sniedz pakalpojumus, par kuriem PVN nav atskaitāms;
- (d) nodokļa maksātāji, kas neregulāri piegādā jaunu transportlīdzekli 9. panta 2. punkta nozīmē vai neregulāri veic kādu darījumu 12. panta nozīmē.

Tomēr a) līdz d) punktā minētajiem nodokļa maksātājiem var piešķirt sertificēta nodokļa maksātāja statusu attiecībā uz citām to veiktām saimnieciskajām darbībām.

4. Nodokļa maksātājs, kas piesakās sertificēta nodokļa maksātāja statusa iegūšanai, iesniedz visu informāciju, ko pieprasījušas nodokļu iestādes, lai tās varētu pieņemt lēmumu.

Šā nodokļa maksātāja statusa piešķiršanas nolūkā nodokļu iestādes ir:

- (a) tās dalībvalsts iestādes, kurā ir pieteikuma iesniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta;
 - (b) tās dalībvalsts iestādes, kurā ir pieteikuma iesniedzēja pastāvīgā iestāde un kurā glabājas vai ir pieejami galvenie uzskaites reģistri nodokļu vajadzībām Kopienas iekšienē, ja pieteikuma iesniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta ir ārpus Kopienas, bet tam ir viena vai vairākas pastāvīgās iestādes Kopienā;
 - (c) tās dalībvalsts iestādes, kurā ir pieteikuma iesniedzēja pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta un kurā viņam nav ne saimnieciskās darbības vietas, nedz pastāvīgas iestādes vietas.
5. Ja pieteikums ir noraidīts, nodokļu iestādes paziņo pieteikuma iesniedzējam atteikuma iemeslus kopā ar lēmumu. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam tiek piešķirtas tiesības pārsūdzēt jebkuru lēmumu par pieteikuma noraidīšanu.
6. Nodokļa maksātājs, kuram piešķirts sertificēta nodokļa maksātāja statuss, nekavējoties informē nodokļu iestādes par jebkādiem apstākļiem, kas radušies pēc lēmuma pieņemšanas un kas var skart vai ietekmēt šā statusa turpmāko derīgumu. Nodokļu iestādes atceļ nodokļa maksātāja statusu, ja 2. punktā noteiktie kritēriji vairs netiek izpildīti.
7. Vienā dalībvalstī piešķirtu sertificētā nodokļa maksātāja statusu atzīst nodokļu iestādes visās dalībvalstīs.”;

(2) iekļauj šādu 17.a pantu:

“17.a pants

1. Ja sertificēts nodokļa maksātājs preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, pārvieto uz citu dalībvalsti, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, šo pārvietošanu neuzskata par preču piegādi par atlīdzību.
2. Šā panta piemērošanas vajadzībām uzskata, ka preču piegāde saņēmējam uz noliktavu pastāv, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
- (a) sertificēts nodokļa maksātājs vai trešā persona, kas rīkojas šā sertificētā nodokļa maksātāja vārdā, nosūta vai transportē preces uz citu dalībvalsti, lai šīs preces vēlākā posmā un pēc ierašanās tiktu piegādātas citam sertificētam nodokļa maksātājam;
 - (b) sertificēts nodokļa maksātājs, kurš nosūta vai transportē preces, neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, uz kuru preces ir nosūtītas vai transportētas;
 - (c) sertificēts nodokļa maksātājs, kuram piegādā preces, ir identificēts PVN nolūkā tajā dalībvalstī, uz kuru preces tiek transportētas vai nosūtītas, un viņa identitāte un PVN identifikācijas numurs, ko viņam piešķīrusi minētā dalībvalsts, nosūtīšanas vai transportēšanas sākumā ir zināmi b) punktā norādītajam sertificētajam nodokļa maksātājam;
 - (d) sertificēts nodokļa maksātājs, kurš nosūta vai transportē preces, nosūtīšanu vai transportēšanu ir reģistrējis 243. panta 3. punktā paredzētajā reģistrā un kopsavilkuma paziņojumā ir norādījis tā sertificētā nodokļa maksātāja identitāti, kurš iegādājas preces, un viņa PVN identifikācijas numuru, ko tam

piešķirusi dalībvalsts, uz kuru preces nosūta vai transportē, kā paredzēts 262. pantā.

3. Ja 2. punktā ietvertie nosacījumi ir izpildīti, brīdī, kad tiesības rīkoties ar precēm tiek nodotas sertificētam nodokļa maksātājam, kas norādīts minētā punkta c) apakšpunktā, piemēro šādus noteikumus:

- (a) uzskata, ka preču piegādi, kas atbrīvota no PVN saskaņā ar 138. panta 1. punktu, sertificēts nodokļa maksātājs, kurš nosūtīja vai transportēja preces vai nu pats, vai arī ar trešās personas starpniecību, kura rīkojusies viņa vārdā, ir veicis dalībvalstī, no kuras preces tika nosūtītas vai transportētas;
- (b) uzskata, ka preču iegādi Kopienas iekšienē sertificēts nodokļa maksātājs, kuram šīs preces tiek piegādātas, ir veicis dalībvalstī, uz kuru preces tika nosūtītas vai transportētas.”;

(3) direktīvas 138. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa tādu preču piegādi, kuras pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē uz galamērķi ārpus to attiecīgās teritorijas, bet Kopienā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- (a) preces tiek piegādātas citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas kā tāda rīkojas, dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts;
- (b) nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, kam preces piegādā, ir identificēta PVN nolūkos dalībvalstī, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts;
- (c) preču pircējs ir norādīts kopsavilkuma paziņojumā, ko iesniedzis piegādātājs saskaņā ar 262. pantu.”;

(4) iekļauj šādu 138.a pantu:

“138.a pants

1. Direktīvas 138. pantā paredzēto atbrīvojumu piemērošanas nolūkā ķēdes darījumu situācijā transportēšanu Kopienas iekšienē attiecina uz piegādātāja veiktu piegādi uzņēmējam-starpniekam, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- (a) uzņēmējs-starpnieks paziņo piegādātājam preču ierašanās dalībvalstī;
- (b) uzņēmējs-starpnieks ir identificēts PVN nolūkos dalībvalstī, kas nav preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts.

2. Ja kāds no 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem nav izpildīts, ķēdes darījumu situācijā transportēšanu Kopienas iekšienē attiecina uz uzņēmēja-starpnieka īstenotu piegādi klientam.

3. Šajā pantā piemēro šādas definīcijas:

- (a) “ķēdes darījumu situācija” ir situācija, kad nodokļa maksātāju veiktas vienu un to pašu preču secīgas piegādes ietver šo preču vienu vienīgu Kopienas iekšējo transportēšanu un gan uzņēmējs-starpnieks, gan piegādātājs ir sertificēti nodokļa maksātāji;

- (b) “uzņēmējs-starpnieks” ir piegādātājs ķēdes ietvaros, kas nav pirmais piegādātājs un kas nosūta vai transportē preces pats vai arī ar trešās personas starpniecību, kura rīkojas viņa vārdā;
- (c) “piegādātājs” ir nodokļa maksātājs ķēdes ietvaros, kurš piegādā preces uzņēmējam-starpniekam;
- (d) “klients” ir nodokļa maksātājs, kuram uzņēmējs-starpnieks piegādā preces ķēdes ietvaros.”;

(5) direktīvas 243. pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Ikviens sertificēts nodokļa maksātājs, kurš pārvieto preces, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, kā noteikts 17.a pantā, uztur reģistru, kas ietver šādu informāciju:

- (a) preces, kas nosūtītas vai transportētas uz citu dalībvalsti, un adrese, kurā tās tiek glabātas šajā dalībvalstī;
- (b) preces, kas piegādātas vēlākā posmā un pēc ierašanās dalībvalstī, kas minēta a) apakšpunktā.

Ikviens sertificēts nodokļa maksātājs, kuram tiek piegādātas preces, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu, kā noteikts 17.a pantā, uztur šo preču reģistru.”;

(6) direktīvas 262. pantu aizstāj ar šādu:

“262. pants

1. Ikviens PVN nolūkā identificēts nodokļa maksātājs iesniedz kopsavilkuma paziņojumu par :

- (a) PVN nolūkā identificētiem pircējiem, kuriem tas piegādājis preces atbilstīgi 138. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;
- (b) PVN nolūkā identificētām personām, kurām tas piegādājis preces, kas šim nodokļa maksātājam piegādātas, veicot iegādi Kopienas iekšienē, kā minēts 42. pantā;
- (c) PVN nolūkā identificētiem nodokļa maksātājiem un juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuriem tas ir sniedzis pakalpojumus, izņemot tos pakalpojumus, kas ir atbrīvoti no PVN dalībvalstī, kur darījumam uzliek nodokli, un par ko pakalpojumu saņēmējam jāmaksā nodoklis saskaņā ar 196. pantu.

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai ikviens sertificēts nodokļa maksātājs identificē sertificētus nodokļa maksātājus, kuriem ir paredzētas preces, kas tiek nosūtītas vai transportētas, veicot preču piegādi saņēmējam uz noliktavu atbilstoši 17.a pantā izklāstītajiem nosacījumiem.”;

(7) direktīvas XV sadaļas 1. nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Galīgais režīms nodokļa uzlikšanai tirdzniecībā starp dalībvalstīm”

(8) direktīvas 402. pantu aizstāj ar šādu:

“402. pants

Šajā direktīvā paredzētie pasākumi nodokļa uzlikšanai tirdzniecībā starp dalībvalstīm ir pārejas perioda pasākumi, un tos aizstāj ar galīgo režīmu, balstoties uz principu par

nodokļa uzlikšanu preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas galamērķa dalībvalstī, par piegādātāja vai pircēja, ja viņš ir sertificēts nodokļa maksātājs, atbildību par PVN nomaksu un par vienotu reģistrācijas sistēmu nodokļu deklarēšanai, nomaksai un atskaitīšanai.”;

(9) 403. un 404. pantu svīturo.

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2018. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2019. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā
Priekšsēdētājs*